Mă privesc fără ca ochiul să înceteze a privi punctul vizat

On Februarie 19, 2022

Imaginea de sine nu este doar un mijloc de expresie artistică, ea exprimă și un punct de vedere al compromisului făcut între ceea ce se vede și ceea ce nu se vede.

Arta este o lume în care predomină aspectele imaginare. Or înnoirea conceptuală a conținutului de imagini care par a fi desprinse din altă lume presupune, în cazul creației mele, o sincronizare cu întruchiparea unui personaj la scară mai mare, așezat între ceea ce se revelă ca fiind real, puternic, bogat și semnificativ, și ceea ce se relevă ca fiind imaginar, unde eu însumi sunt adăugat ca membru onorific într-un univers holografic.

Într-un fel pe care numai creația îl slăvește și îl materializează, am reușit să mă introduc ca instanță invizibilă într-o realitate care vorbește despre nevoia de a reda o nouă reprezentare a acestei lumi - ca pe una ambivalentă, în raportul dintre fața ei exterioară și cea interioară, sub forma unei alcătuiri de basm, organice, coezive, daimonice, care face legătura între divin și uman.

Luați ca exemplu personajul Prospero, din piesa "Furtuna" scrisă de Shakespeare. Deși este exilat pe o insulă timp de 12 ani, el reușește prin intermediul puterilor magice și a învățăturilor esoterice să-și transforme exilul într-un regat al lui Dumnezeu pe pământ. Dar și aici apar inerente ambiguități. Căci nu este vorba despre exilul într-un purgatoriu care te face să te judeci aspru și să conștientizezi valoarea a ceea ce nu mai ai, ci este exilul unui artist într-un macrocosmos alcătuit din numeroase lumi autonome, reușind să cuprindă în el tot spațiul uman existențial.

Iar artistul acesta, în loc de pensulă sau daltă, are la dispoziție o sumedenie de scenarii cu înfățișări diverse, care mai de care mai imposibile de cuprins cu mintea.

Leadership: Poți să pui bazele unei viziuni care îți inspiră transformarea interioară, cu condiția să răspunzi în fața conștiinței de metafizician care îți asigură expansiunea ființei într-un efect al efectelor de clarobscur?

În general arta are o amploare de conținut magic care, luat ca atare, pare a fi susținut de satisfacția pe care o dă imaginația pe planul reprezentării consecutive a unei ilustrații la o operă literară ce te transpune în alte lumi și care, de asemenea, te face să reflectezi la întâmplările care se petrec în taină, fără ca ochiul să fie forțat de împrejurări să vadă o scenă pe care nu ți-o dorești.

S-o spun mai clar. Sunt un artist fiindcă știu să împrumut cel mai cuceritor farmec al viziunii spirituale, cu totul originale, dintr-un tablou care cu ușurință ar putea fi catalogat drept decor al unei lumi lăuntrice trăite la superlativul absolut. Ca, apoi, să mă întâlnesc cu mine însumi într-o complementaritate picturală vizuală, liniștitoare și răscolitoare în același timp.

Să recunoaștem. În reprezentările marilor maeștri ai picturii universale predomină clarobscurul enigmei, întrevăzut prin vălul unei dualități spațio-temporale unitare, în care miracolul își are partea sa, făcând din realitatea obișnuită o altă față a lumii: Lumea lui Dumnezeu. Nu-i așa că arta, la fel ca în "Metamorfozele" lui Ovidiu, cuprinde un amestec din cele mai eterogene elemente de decor, dar și interminabile comparații disparate?

Nu degeaba, întreg ansamblul de trăsături al creației mele dă impresia reprezentării unei

scene narative articulate, fiind susținut de știința fizicii și a fenomenelor naturale menite să dovedească cu prisosință, voalat, insesizabil, valoarea inegalabilă a unei puteri superioare care, într-o anumită galerie de tablouri, ar putea fi compusă din fragmente disparate, convertite în informații simbolice.

Leadership: Te concentrezi asupra finalizării unei zone mai largi de reprezentare a "puterii de a fi la înălțime", prin adaptarea limitelor tale la un context în care viziunea ideală despre tine urmează multiple direcții de interpretare a unei imagini mitice?

Artistul din mine își cere autoritatea de a stăpâni arta magiei, în ciuda intenției de a plasa cercetarea magiei pe o direcție științifică. În acest sens, creația mea se manifestă, totodată, în jurul viziunii care face ca obiectele date să se vadă aidoma unor siluete umane al căror contur se profilează simbolic pe canavaua evenimentelor, cu formele cele mai neînchipuite. Ele sunt precum umbrele ce se profilează pe zidul de fundal al unor imaginii stranii. Sau, se văd ca niște duhuri care lucrează prin chestiuni supranaturale ca să mă apere de orice rău.

Până la urmă, un creator nu se oprește la o singură creație, ci continuă să creeze alte modele perfecționate de aplicare a comparațiilor dintre două sau mai multe entități distincte, și totuși aflate într-un raport de unitate organică.

Iar dacă vreodată îmi voi hrăni sufletul cu ideea că niciun creator nu va fi considerat genial dacă nu-și creează propriul său "Absolut", atunci poate, doar poate, îmi voi recunoaște vina de a fi puternic, protejat, ancestral și nemuritor. Încet, încet, îmi voi camufla puterea în entitatea nepieritoare a unui duh care le leagă pe toate, prin care orice lucru creat este părtaș la ordinea lumii.

Apoi, voi permite personajului meu să vorbească de la sine. La fel ca Prospero, voi îngropa adânc în pământ cărțile mele de învățături tainice, voi îngropa și nuiaua fermecată, fiind hotărât să nu mă mai folosesc niciodată de știința magică. Mă voi îmbarca într-o altă călătorie plăcută, spre cele firești și lumești, sub privegherea duhului cel bun, Ariel, care este și el tot una din creațiile mele...

Viziunea ideală pe care o am despre mine, în perimetrul leadershipului, are ca punct de tangență algoritmul de caracterizare a unui personaj care are curajul să-și proclame arbitrariul voinței individuale de autodepășire, dar fără să fie un produs al voinței de suveranitate egocentrică.

Mă privesc fără ca ochiul să înceteze a privi punctul vizat atunci când reușesc să fiu un dublu al meu: mai întâi artist, apoi magician. Şi niciun magician nu se poate numi artist, fără ca arta lui să cuprindă atât pictura cât și acea mică doză de nebunie care îl transformă dintr-un creator universal într-un Dumnezeu imanentist.

Source: https://neculaifantanaru.com/ma-privesc-fara-ca-ochiul-sa-inceteze-a-privi-punctul-vizat.ht